

Les caixes lluiten al nord

La fusió de Caixa València amb la Caixa de Sogorb ha trencat la immobilitat financera al País Valencià. Per contra, la Caixa de Castelló aguanta l'envit amb xifres a la mà.

Teresa Violeta

La pretensió de la Caixa d'Estalvis de Castelló d'unificar totes les entitats d'estalvis de la província s'ha vist truncada amb la recent operació de fusió bancària de Caixa Sogorb amb Caixa València. Davant les escasses garanties que oferiria la Caixa de Castelló, l'entitat sogorbina ha optat per una oferta més sòlida, com l'anunciada per la Caixa de València.

Els tècnics bancaris i el mateix president de la Caixa d'Estalvis de Sogorb, Rafael Calvo, han qualificat l'oferta de Castelló com a la més fluïda de les que rebé la petita entitat, davant de les de la Caixa d'Estalvis del Mediterrani i, l'última i definitiva, a iniciativa de Caixa València.

Aquestes crítiques que descalfiquen l'actuació de la Caixa de Castelló han estat rebutjades pel seu president, Antoni Tirado, que no s'ha atrevit a valorar els desitjos d'unificació com a tal oferta de fusió. «La nostra proposta contenia uns punts molt concrets a desenvolupar en les converses que volíem reprendre. Cal reconèixer, que la realitzada per Caixa València és una oferta molt avantatjosa. Així s'expressà Antoni Tirado.

A partir d'aquest moment, ningú descarta la possibilitat d'emprendre altres operacions fusionàries. La Caixa de Sogorb pot haver establert un precedent, que podria facilitar el camí a les entitats bancàries més poderoses del País Valencià en les seues ànsies expansives i de trencament de les fronteres comarcals i provincials.

Pel que fa a la Caixa de Castelló, aquesta sembla que de moment no té ganes d'embarcar-se en una operació d'aquestes característiques. El seu president, Antoni Tirado, ha manifestat que «no s'està barallant una fusió amb altres entitats. No ho estimem necessari, per tant, no hi ha converses al respecte. Tampoc descartem, però, que puguen produir-se posteriors fusiones».

Amb aquestes transaccions bancàries es podia llançar una altra hipòtesi, que desvetlla una competència encoberta entre les caixes més fortes del país, com Caixa València, Caixa del Mediterrani, i Caixa Castelló. Sobre aquest tema, Tirado ha confirmat que no es

contempla a l'horitzó la desaparició de la Caixa de Castelló, fundada l'any 1900. A més, aquesta entitat afirma posseir el doble de beneficis en termes absoluts que la Caixa de València, una entitat bancària, segons han indicat Tirado, que en el 89 passarà a disposar de 100.000 milions en recursos aliens i una dimensió que els tècnics consideren idònia per a la rendibilitat i subsistència.

Malgrat situar-se entre les tres entitats de l'estat espanyol amb més alt coeficient de garanties i la primera del País Valencià, la Caixa de Castelló tan sols garantia a la Caixa de Sogorb el manteniment de l'actual plantilla i el compromís que no hi hauria trasllat forços de treballadors. Mentre Caixa Castelló llançava la pedra i amagava la mà, Caixa València es va abocar plenament a l'equiparació dels 83 treballadors de l'entitat sogorbina a les categories i salaris de Caixa València.

També, Caixa Sogorb mantindrà el seu nom a la comarca de l'Alt Palància, una vegada estiga signat l'acord de fusió.

D'altra banda, Caixa València es compromet a la creació d'una fundació que estarà abastida durant cinc anys a raó de 100 milions de pessetes per any, que anirà entregant la Caixa de València del seu apartat per a obra social.

Malgrat tot, el president de la Caixa d'Estalvis de Castelló pensa que l'acord de fusió assolit entre les caixes de Sogorb i València, no afectarà de manera especial la seua entitat. «La Caixa de Sogorb té uns recursos aliens d'uns 11.000 milions aproximadament, per a nosaltres això és el que creixem en set mesos. Això tampoc interromprà el nostre projecte d'expansió a la comarca de l'Alt Palància, on encara no té presència la Caixa de Castelló.» □

Antoni Tirado, president de la Caixa d'Estalvis de Castelló.